

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-67/14

Jobcenter Berlin Neukölln
v.
Nazifa Alimanovič a další

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundessozialgericht)

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Občanství Unie — Rovné zacházení — Směrnice 2004/38/ES — Článek 24 odst. 2 — Sociální pomoc — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Články 4 a 70 — Zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky — Státní příslušníci členského státu, kteří hledají zaměstnání při pobytu na území jiného členského státu — Vyloučení — Ponechání si postavení pracovníka“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. září 2015

1. *Sociální zabezpečení — Migrující pracovníci — Směrnice 2004/38 — Sociální pomoc — Pojem — Zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky upravené v čl. 70 odst. 2 nařízení č. 883/2004 — Zahrnutí*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 883/2004, čl. 70 odst. 2; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38, čl. 24 odst. 2)

2. *Občanství Unie — Právo volného pohybu a pobytu na území členských států — Směrnice 2004/38 — Zásada rovného zacházení — Povinnost hostitelského členského státu přiznat nárok na sociální dávky státním příslušníkům jiných členských států, kteří nejsou hospodářsky činní — Podmínky — Pobyt na území hostitelského členského státu, který splňuje podmínky stanovené směrnicí*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38, bod 10 odůvodnění a čl. 24 odst. 1)

3. *Občanství Unie — Právo volného pohybu a pobytu na území členských států — Směrnice 2004/38 — Zásada rovného zacházení — Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje z pobírání některých zvláštních nepřispěvkových peněžitých dávek státní příslušníky jiných členských států, kteří mají postavení uchazečů o zaměstnání — Dávky zaručené státním příslušníkům hostitelského členského státu, kteří se nacházejí ve stejné situaci — Přípustnost*

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 883/2004, článek 4 a čl. 70 odst. 2; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38, čl. 14 odst. 1 a odst. 4 písm. b) a článek 24]

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 43, 44)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 49, 50)

3. Článek 24 směrnice 2004/38 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států a článek 4 nařízení č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení č. 1244/2010, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která vylučuje z pobírání některých zvláštních nepřispěvkových peněžitých dávek ve smyslu čl. 70 odst. 2 nařízení č. 883/2004, jež jsou zároveň sociální pomocí ve smyslu čl. 24 odst. 2 směrnice 2004/38, státní příslušníky jiných členských států, kteří se nacházejí v takové situaci, jako je situace uvedená v čl. 14 odst. 4 písm. b) této směrnice, zatímco státním příslušníkům tohoto členského státu, kteří se nacházejí ve stejné situaci, jsou tyto dávky zaručeny.

Ze skutečnosti, že čl. 24 odst. 2 směrnice 2004/38 odkazuje na čl. 14 odst. 4 písm. b) této směrnice, totiž výslovně plyne, že hostitelský členský stát může občanovi Unie, který požívá práva pobytu pouze na základě posledně uvedeného ustanovení, odeprít všechny dávky sociální pomoci.

I když směrnice 2004/38 vyžaduje, aby členský stát v případě, že má v úmyslu přijmout opatření spočívající ve vyhoštění nebo konstatovat, že dotyčná osoba způsobí v rámci svého pobytu nepřiměřenou zátěž pro systém sociální pomoci, zohlednil její individuální poměry, toto individuální posouzení není nutné v případě občana Unie, který vstoupí na území hostitelského členského státu za účelem hledání zaměstnání, jelikož směrnice 2004/38, která zakotvuje odstupňovaný systém ponechání si postavení pracovníka, jehož cílem je zajistit právo pobytu a přístup k sociálním dávkám, zohledňuje různé faktory, které charakterizují individuální poměry každého žadatele o sociální dávku, a zejména dobu výkonu hospodářské činnosti.

Stran individuálního posouzení směřujícího k celkovému zhodnocení zátěže, kterou by konkrétně představovalo poskytnutí dávky pro celý vnitrostátní systém sociální pomoci, je třeba nadto uvést, že podporu poskytnutou jedinému žadateli lze jen stěží kvalifikovat jako nepřiměřenou zátěž pro členský stát ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2004/38, která by na dotčený členský stát nemohla dopadnout poté, co mu byla předložena jedna individuální žádost, nýbrž až nutně v důsledku kumulace všech individuálních žádostí, které by u něj byly podány.

(viz body 58–60, 62, 63 a výrok)